

תת"ע 3159/10/14 - מדינת ישראל נגד רמי לוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

01 ינואר 2015

תת"ע 3159-10-14 מדינת ישראל נ' לוי

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

רמי לוי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שהנאשם נהג במכונית בצומת הרחובות נורדאו ואבן גבירול בת"א לא ציית הוא על פי הנתען לאור אדום שהיה ברמזור בכיוון נסיעתו וזאת בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה והמשיך בנסיעה - בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

במענה לכתב האישום הכיר הנאשם בכך שהוא אכן נהג במקום, אך כפר בכך שעבר באור אדום.

לאור הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם המאשימה העיד השוטר מר מור סרויה (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה. 1).

לאחר שנתתי דעתי לעדויות, לראיה ולתוכן סיכומי הצדדים, מסקנתי היא כי התביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה, וזאת אף בהינתן קיום עדות יחידה מטעם התביעה בתיק זה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה מחלוקת בפי הנאשם על כי הוא אכן נע עם מכוניתו במקום, בכיוון הנסיעה, ובזמן, כמתואר ע"י השוטר.

הנאשם בחר לחקור נגדית את השוטר בבית המשפט חקירה קצרה מאד וזאת על אף שבית המשפט הסביר לנאשם את המשמעות והחשיבות של חקירה נגדית.

לא נסתרה גירסת השוטר על כי בעת האירוע היתה ראות מצויינת ושרר אור יום.

לא נסתרה גירסת השוטר על כי נשמר קשר עין רצוף עד לעצירתו של הנאשם.

לא נסתר כי השוטר רשם באופן אובייקטיבי את דברי הנאשם על אתר.

לא נסתרה גירסת השוטר, כביטוייה בבית המשפט, אודות מיקומו בעת האכיפה.

במסגרת החקירה הנגדית הקצרה כאמור אשר ערך הנאשם לשוטר, אין עולה כי נסתרה גירסת השוטר בדבר כך שתצפיתו היה ראויה.

אך זאת ועוד:

מעדותו של הנאשם עצמו עולה כי הוא לא עבר באור ירוק וכי איננו זוכר למעשה באיזה אור כן נכנס הוא לצומת.

וכך העיד, בין היתר, הנאשם:

"אני עברתי בחילוף, לא היה אדום מלא ולא ירוק מלא. הספקתי".

(עמ' 3 שורה 11 לפרוטוקול).

ובהמשך הוסיף והשיב הנאשם לשאלות התובע:

"אם אתה אומר שאם זה לא היה ירוק ולא אדום אז מה זה היה, אני משיב אני לא זוכר אם זה היה חילוף בין הרמזורים או...אני יודע שלא עברתי באדום". (עמ' 3 שורות 13 - 14 לפרוטוקול).

למעשה, גם בתגובתו של הנאשם על אתר אין למצוא כי הוא טוען שנכנס לצומת באור ירוק אלא תחת זאת אמר ש "היה בדיוק חילוף של הרמזור".

באופן כללי, ובכל הכבוד והערכה לנאשם הנכבד, אומר אני כי עפ"י התרשמותי הישירה מדרך עדותו בבית המשפט, התקשתי בכל הכבוד להשתחרר מן הרושם כי הנאשם הולך סחור סחור בדרך מתן תשובותיו בעדותו, ובדרך תיאורו שלו עצמו מה בעצם היה מצב הרמזור בכיוון נסיעתו בעת הרלבנטית לכניסתו לצומת.

יתכן בהחלט שהדבר נובע - כפי שהנאשם עצמו ציין - מכך שאין הוא זוכר. ואולם, כך או כך, מדובר בהיבט אשר יש בו כדי לתמוך בגירסת השוטר ובעמדת התביעה בתיק זה.

אגב, במהלך עדותו בחר הנאשם לטעון כי אין מדובר שם בצומת (ראה עדותו בעמ' 3 שורות 6 - 7) ואולם מאוחר יותר נאלץ הנאשם להסכים שמדובר בצומת. (ראה עדותו בעמ' 3 שורה 17).

השוטר עשה עלי רושם מהימן בעדותו.

אין טענה בדבר היכרות קודמת כלשהי בין השוטר לנאשם.

ניכר שהשוטר פעל באופן אובייקטיבי וגם לא נקלע לטעות בהבחנה.

כאמור, מן החקירה הנגדית הקצרה שבחר הנאשם לערוך לשוטר בדיון ההוכחות אין להסיק כי נסתרו היבטי האכיפה עליהם העיד השוטר.

לאור כל המנותח לעיל מסקנתי היא כאמור שהוכחו עובדות כתב האישום ולפיכך מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 01 ינואר 2015, במעמד הצדדים.

קלדנית: שני נ עמן